

հաստեայքը. «գծադսն եւ զկտասպսն եւ զփոխընդեսյս, զքաքարսն եւ զտոխդոռսն¹» (Թղթ. Ա, 469): Զասոնք ալ ուրեմն ժամանակի հայ սեղանէն հաւաքած է նա: Ասոցմէ ծաղք, իբր ծալք², պարզուած ու ծալուած խմորեղենի գաղափարը կու տայ: Իսկ փոխընդեսյք՝ թէ հոս եւ թէ այլուր (անդ, 601) դրուած է πλακοῦντος բառին դէմ, որ երբեմն տառափոխութեամբ հայացած ալ է, պղակոնտք (Ոսկ. Մտթ. Ա, 692, '93): Յունարենի գործածութեան այս հարկը նշան է՝ թէ փոխընդեսյն յարմարաբար միայն դրուած է ադոր դէմ. եւ որ դատելով «փոխինդ» արմատէն, պիտի նշանակէ մանաւանդ արմտեաց ալիւրէ շինուած խմորեղէն: Աւելորդ եւ անյաջող փորձ պիտի լինէր՝ ուզել յիշեալ հաստեայց իւրաքանչիւրին ճշգրիտ սահմանն ու յօրինուածն որոնել: Մանաւանդ որ անոնց անուանց յոգնակի գործածութիւնը տեսակի ընդհանուր կոչումներ կը կարծեցնէ զանոնք, որոց ներքեւ կը նշմարուին ուրիշ ստորաբաժանմունք ալ:

Դ. Բայց կէտ մը կայ՝ որոյ մասին չենք կասկածիր. այս ինքն՝ թէ այդ ամէն

1. Յն. լոկ «զպղակունտս եւ զքաքարս»:

2. Հմտ. Մառախուղ եւ մառախլապատ. աղ եւ առաւել. Թոյ, Թոյդ եւ Թոյլ: